

Hang

Keresd meg a hangodat:
elvitte a gólya, és a nádasba rejtette,
elbújt a parti nagy bozótban,
kuruttyol a békákkal,
béget a birkákkal,
susog a széllel,
rian a jéggel,
keresd meg a hangodat,
ott van a ragtapasz alatt a sebben,
ott szipog és sóhajt
a bőröd alatt,
kibeszéli a csokit a szádból,
a rohadt almát a koponyádból,
ez a dzsuva az agyad,
nem csoda, hogy kész idióta vagy,
mondja szavakkal,
aztán csak huhog a padláson,
sikítózik idegen fiúk ajkán,
kuncog valami buzis viccen,
és elhallgat.
Keresd meg a hangodat.
Elvitte a gólya, hiába bömbölt,
pelenkába pólyálta,
és idegenek nevelték fel,
gügyögtek és hahotáztak,
majd megtanították szavakra,
olyan szavakra, amiket ki nem mondanál,
idegenek szólnak a hangodon,
most már az ő hangjuk.
Már nem kell vissza.
Inkább beszélsz össze-vissza
mindenféle hangon, és így
már te sem létezel,
csak sokféle hang kakofóniája vagy,

az agyad ez a hangzavar:
kuvikolás, böfögés, mekegés,
dudálás, csengés és brekegés,
hiába vágysz a hallgatásra,
csak a csend csobogjon a koponyádban,
a gondolat némán csurogjon
csöveken és csatornákon
lelkedből a Csendes Óceánig,
azt kívánod, legyen önmaga visszhangja.